

Газета Петропавлівсько-Борщагівської сільської ради

Трибуна

Петропавлівської Борщагівки

№ 14 (186)

28 червня 2013 року

Вітання сільського голови

ВІТАЮ ВАС З ДЕРЖАВНИМ СВЯТОМ – ДНЕМ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ!

культурних. Конституція України 1996 року дала поштовх для продуктивного розвитку усіх галузей національного законодавства та сфер суспільного життя.

Від усього серця бажаю вам міцного здоров'я та творчого натхнення, добробуту і затишку у ваших родин, мудрості і далекоглядності, високих досягнень, успіхів у праці та нових звершень заради реалізації принципів Основного Закону нашої Вітчизни – народовладдя, гуманізму та законності.

Із святом вас, дорогі односельці!

Олексій КОДЕБСЬКИЙ,
Петропавлівсько-Борщагівський
сільський голова

З Днем Конституції України!

Світовий досвід свідчить, що найуспішніше розвивається та суспільна система, в якій найбільш повно розкривається творчий потенціал людини. Саме вільна і відповідальна особа є головною рушійною силою сучасної цивілізації, творцем всіх складових суспільних відносин – політичних, економічних, соціальних, правових, етнічних, конфесійних, наукових,

Актуальне інтерв'ю

ОЛЕКСІЙ КОДЕБСЬКИЙ: “НАША СИЛА – В ЗГУРТОВАНOSTІ ГРОМАДИ

В останні роки все більше гарнішають наші обидва населені пункти. Це відбувається завдяки чіткому курсу сільської ради на поліпшення благоустрою в Петропавлівській Борщагівці і в Чайках, над чим працює вся громада. Про це та про інші кроки нашого органу місцевого самоврядування в питаннях перетворення сіл в сучасні населені пункти розмова нашого кореспондента з сільським головою Олексієм Кодебським.

– Передусім, шановний Олексію Івановичу, хочу привітати вас з Днем Конституції України. А заодно й запитати: якими конкретними справами наповне-

на нині діяльність сільради і чим живе громада тепер?

– Дякую за вітання. Щодо нинішніх наших справ, то вони пов'язані, перш за все, з реалізацією завдань не тільки соціально-економічного розвитку, а й довготривалих планів на перспективу. І вони набули найбільшої динаміки саме в останні 2-3 роки.

Ще на початку своєї діяльності на посаді сільського голови близько трьох десятиліть тому було продумано тактику й стратегію розвитку Петропавлівської Борщагівки. Тоді ми почали надавати юридичні адреси підприємствам, щоб вони могли працювати, а якщо вони працюють, то платять податки до

До 72 річниці початку
Великої Вітчизняної війни

НАЙБІЛЬША ТРАГЕДІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

За всю багатотисячолітню історію українського народу наша земля ще не знала такої жорстокої і такої кривавої війни, яка забрала так багато життів наших співвітчизників. Близько 10 мільйонів полеглих, десятки мільйонів скалічених... Але ще більше людей, в яких зарубцьовані рани на серці. Тому так сумно і водночас з глибоким відчуттям трагізму тих подій, яким нараховується вже 72 роки, пригадують багато живих свідків – наших односельців.

22 червня наш народ відзначає День скорботи і вшанування пам'яті жертв війни в Україні. Наші односельці цього дня несуть квіти до Меморіалу пам'яті, розташованого в центрі Петропавлівської Борщагівки. Імена близько 400 воїнів – наших земляків викарбувано на меморіальних дошках. Вони віддали своє життя за наше мирне сьогодення. Вічна їм пам'ять!

Нині ж наша увага, наша шана прикована до тих людей, хто переміг фашизм – до ветеранів, учасників Великої Вітчизняної війни, партизанів, підпільників, пра-

цівників тилу, чия участь в перемозі відзначена багатьма нагородами Вітчизни. Бо вони у найстрашніші роки війни, не жалюючи сил, здоров'я і самого життя самовіддано боролися за нашу свободу, незалежність, за наше мирне небо.

Інф. “Трибуни”.

Духовність

ХРЕСТ НА ХРАМІ ВЕЛИКОМУЧЕНИКА ВІТАЛІЯ УСТАНОВЛЕНО

Напередодні свята – Дня Святої П'ятидесятниці, або ж Трійці урочиста пісня церковних дзвонів ознаменувала визначну подію у житті жителів села Чайки – відкриття нового храму святого великого мученика Віталія. Ця знаменна подія для нашої громади зібрала велику кількість прихожан та запрошених гостей, серед яких було чимало представників святого

духовенства, а також ректор медичного університету В.Ф. Хомутиннік, Верховний отаман українського козацтва Б.Сагайдак, секретар сільради Л.М.Коваленко та член виконкому сільської ради І.І.Болоніхін. В цей день відбулося освячення та встановлення хреста основного купола. Настоятелем нового храму є секретар

Продовження на 4 стор.

Незвичайна клумба “виросла” поруч з сільською радою. Її творці – працівники комунального підприємства “Благоустрій”

Продовження на 2 стор.

ОЛЕКСІЙ КОДЕБСЬКИЙ: “НАША СИЛА – У ЗГУРТОВАНOSTІ ГРОМАДИ

На очах зростають поверхи житлового комплексу “Щасливий”

Початок на 1 стор.

сільської ради. Таким чином ми почали розширювати коло підприємств, які зареєстровані на території сільської ради і почали “збігатися” кошти до нашого бюджету. Хтось тисячу перерахує, хтось сто гривень. В кінці місяця або року вже набігала якась сума. На той час закон дозволяв укласти якісь бартерні відносини. То ми виділяли земельні ділянки під будівництво, а вони натоми́сть будували декілька кілометрів дороги або ще щось. Село з кожним роком ставало все привабливішим. Тому ми на сьогоднішній день можемо дозволити собі будувати за рахунок сільського бюджету такі об’єкти, які повинні нам зводити держава. Таким чином побудували дороги, здійснили добудову школи, стадіон, відремонтували актову та спортивну зали.

– **Тобто вирішувати соціально-економічні питання стало значно легше**

ванка Віта Якимчук за підтримки тренера В.Попова чотири рази виступала на міжнародних змаганнях і займала почесні місця.

Чемпіон світу з кікбоксингу Олександр Попов теж утворив секцію і працює з дітьми. Тим самим ми даємо такий позитивний приклад для молодого покоління. Тому і батьки, і діти розуміють, що потрібно займатися спортом.

Кожен рік ми на сесії сільської ради затверджуємо якусь одну програму і вкладаємо туди кошти. В селі відбувається приріст населення, тому ми будемо нові дитсадки. Нині поставлено мету побудувати ще один дитсадок на ще більшу кількість дітей. Через місяць-два будемо здавати дитячий будинок творчості. Всі ці об’єкти будуються на кошти сільської ради, а це немалі гроші.

– **Але ж потрібно розвивати й комунальну сферу. Які проблеми є тут?**

– На території села – 122 вулиці, це 84

Інтенсивно ведеться будівництво нового дитячого садка

саме тепер?

– Безперечно. Але не тільки їх. Тепер також ми маємо змогу утримувати п’ять футбольних команд – як дорослих, так і дитячих та юнацьких, які займають призові місця на солідних турнірах.

Чому ми звернули увагу на спортивні комплекси, а не на розважальні? Насамперед тому, що будинки культури, мабуть, вже загубили ту значимість, яка в них була раніше. Молодь приїжджала туди погуляти, потанцювати, але, нажаль, нерідко випити. Почали поширюватися наркотики. Тому ми приділили увагу спортивним комплексам. Нині ми утримуємо лижну секцію. Наша вихо-

км асфальтованої дороги. Утримання цих доріг потребує значних коштів. Бюджет сільської ради складає 24 мільйони гривень, це чимало для села. Тож ми можемо утримувати два комунальних підприємства. Все таки вже три роки отримуємо перше місце у конкурсі за кращий розвинений населений пункт. Тепер в нас відбувається інтенсивне будівництво багатоповерхівок і буде ще більший приріст населення. В найближчі два-три роки ми досягнемо сорока тисяч населення. На майбутнє ми вже затвердили будівництво розважального комплексу.

Продовження в наступному номері

На житловому масиві “Львівський” завершується зведення чергового будинку

ГРАФІК

проведення “прямого телефонного зв’язку” з населенням району керівництвом Києво-Святошинської райдержадміністрації у другому півріччі 2013 року

№ з/п	Прізвище, ім’я, по батькові, який веде прийом	Липень	Серпень	Вересень	Жовтень	Листопад	Грудень
1	Пак Володимир Ігорович	03.07.2013	07.08.2013	04.09.2013	02.10.2013	06.11.2013	04.12.2013
2	Шкаврон Микола Іванович	11.07.2013	08.08.2013	12.09.2013	10.10.2013	14.11.2013	12.12.2013
3	Іскоростенський Анатолій Миколайович	26.07.2013	23.08.2013	27.09.2013	25.10.2013	22.11.2013	27.12.2013
4	Ляшенко Микола Миколайович	16.07.2013	20.08.2013	17.09.2013	15.10.2013	19.11.2013	17.12.2013

“Прямий телефонний зв’язок” проводиться керівництвом райдержадміністрації з 14.00 до 16.00 год.

Контактні телефони: 454-47-13; 454-47-20; 5-54-58, 5-08-86

Ляшенко М.М. – з 10.00 до 12 год., т. 454-47-07

Перший заступник голови адміністрації

М.І.Шкаврон

Громадський порядок

“ДЕЛЬТА ПЛЮС” ІНФОРМУЄ

З організацією на території сіл Петропавлівська Борщагівка і Чайки цілодобового чергування мешканці обох населених пунктів зітхнули з полегшенням. Адже окрім дільничних міліціонерів тепер роботу по підтриманню правопорядку на вулицях, у громадських місцях здійснює Загін спеціального призначення “Дельта плюс”. Про те як ведеться ця робота і які її підсумки в I півріччі нинішнього року розповідає командир спецзагону Сергій Кріпак:

– На протязі 2013 року патрульною службою підрозділу було здійснено 290 виїздів по викликах. Зокрема, були попереджені про порушення громадського порядку щодо розпиття спиртних напоїв 186 осіб. Також складено 36 протоколів по статті №178 – за неодноразові зловживання.

Мали місце й інші правопорушення. Приміром, паління цигарок в недозволених місцях. Таких випадків було зареєстровано 46. Тому вкотре нагадуємо мешканцям наших населених пунктів про те, що з 16 грудня вступив у силу Закон України “Про заходи щодо попередження та зменшення вживання тютюнових виробів і їх шкідливого впливу на здоров’я населення”.

Серед правопорушень, які мали місце в цьому році є сімейні конфлікти – 18 випадків, бійки та дрібне хуліганство - 17 випадків. Також патрульними 32 рази надавалася допомога співробітникам міліції, зокрема в затримці автомобіля “ Москвич”, що був викрадений напередодні. Чимало роботи випало на період крадіжного буму, що прокотився Петропавлівкою на початку весни. Патрульна служба “Дельта плюс” здійснювала допомогу слідчо-оперативній групі, патрулюючи по вулицях сіл. А о 10 годині, швидко відреагувавши на виклик від дільничного інспектора міліції Берегового А.М., котрий повідомив, що по вулиці Шкільна, 19 кв.17 здійснено злом квартири та втеча злочинця. Наш патруль “Дельта плюс” затримав злочинця по вулиці Кооперативна та передав слідчо-оперативній службі.

Також на протязі поточного року патрульні зафіксували 10 порушень по благоустрою. Як результат – складено 7 протоколів.

У щоденній роботі патрулюючих найбільше дошкуляють такі правопорушення як розпиття спиртних напоїв. У I півріччі нинішнього року зареєстровано 36 випадків появи в стані сп’яніння 36 осіб, попереджено про недопущення розпиття напоїв у громадських місцях 108 осіб. І така профілактична робота все ж приносить позитивні результати.

Крім того ще одну проблему являє собою забруднення сільської території. Не всі громадяни звикли відповідально ставитися до чистоти й належного санітарного стану навколишнього середовища. Окремі громадяни використовують місця спільного користування то тут, то там як їм заманеться. Тому бійці спецзагону вживають рішучих заходів щодо недопущення подібних зловживань. Нами складено 4 протоколи з питань благоустрою й ми сподіваємося, що мешканці наших сіл будуть свідомі того, яким чином поводитися в цій важливій сфері життя.

Тому, шановні мешканці сіл, ми звертаємося до вас з великим проханням: не проходите мимо правопорушень громадського порядку, повідомляйте нам про будь-яке з них.

Наші телефони:406-59-40, 096-653-55-57.

Інф. “Трибуни”.

До виїзду готові: старший патруля Віталій БЕРЕЗОВСЬКИЙ, патрульні Сергій МИСЕЧКО і Руслан СТЕПАНЮК

ЯКОЮ Є НАША КОНСТИТУЦІЯ ДЛЯ МЕНЕ?

Наша Конституція за визнанням міжнародних експертів є однією з найдемократичніших у світі. В ній передбачено для громадян всі свободи і права. Але яке ставлення в наших односельців до Основного Закону ми запитали в наших земляків, задавши їм такі запитання: 1. Чи будете ви святкувати День Конституції? 2. Чи захищає ваші права Конституція України? 3. Якби ви мали можливість внести зміни до Основного Закону України, щоб запропонували?

Наталія Підлісник, вчителька Петропавлівсько-Борщагівської школи:

1. Це велике державне свято, тому будемо, звичайно, святкувати. Адже День Конституції – є вихідним. Тож з родиною будемо відзначати цю подію разом.
2. До певної міри, але все-таки не повністю. Бо для того, щоб бути задоволеними в цілому, потрібно, щоб Основний Закон виконували усі, особливо державні люди.
3. Щоб щось змінювати, насамперед потрібно знати свої права, а не лише обов'язки. Тому хотілось би, щоб люди були більш юридично "підковані". І організовані. Тому що лише знання дають можливість чітко висловити свою думку.

Ольга Гончарова, жителька села Петропавлівська Борщагівка:

1. Я думаю, що оскільки день цей святковий, то ми поїдемо з дитиною до столиці, покатаємося на каруселях, відпочинемо..
2. Не зовсім, бо дитячі гроші я отримувала півроку тому, я вважаю це не нормальним. Тож таке ставлення до виконання своїх обов'язків чиновниками.
3. Конституція гарантує виконання наших прав і свобод. Але ще є й закони, які не завжди виконуються. Якщо прописані ці закони, то нехай вони хоч виконуються. Тому забезпечила б їх виконання тими, від кого це залежить.

Василь Гонтаренко, гість села:

1. Хоч дуже багато роботи, постараюся знайти можливість і відзначити це свято демократії.
2. Що можна говорити про наші права, коли на пішохідному переході збивають людину, а винних немає. Я вважаю, що потрібно нести відповідальність усім рівною мірою незалежно від того, яку посаду той чи інший займає.
3. В першу чергу провів би справжню судову реформу, за якою наша правова система запрацювала. Також збільшив би відповідальність для чиновників, бо від них залежить стан правосуддя в Україні. Без цього суспільство розвиватися нормально не зможе.

Ірина Колісник: жителька села Петропавлівська Борщагівка:

1. Нажаль в цей день я працюю, через те доведеться відкласти свято на потім..
2. На це питання важко відповісти. Маємо право на навчання, роботу – от і вся Конституція. Але ж є проблеми в нашій державі, які не вирішуються. І до цього поки що не може знайти ключі.
3. Якби могла щось змінити, перш за все зробила б так, щоб реально була безкоштовна медицина, навчання, щоб були робочі місця. У нас повинен бути вибір.

Марина Рибіцька, жителька села Петропавлівська Борщагівка:

1. Свято плануємо відзначити разом з друзями. Так склалося в нас давно, бо цінуємо наші державні свята.
2. На мою думку, лише частково. Ви ж бачите, що твориться в нашій країні. Україна могла б жити набагато краще, ніж ми сьогодні. Але ж, як кажуть, маємо, що маємо.
3. Хотілось би, щоб Конституція не тільки гарантувала наше право на працю, а й забезпечувала робочими місцями молодь. Причому за спеціальністю. А то нині молоді люди змушені шукати собі роботу самостійно.

ЇЙ І ДОСІ СНЯТЬСЯ ЗАНЯТТЯ, РОЗКЛАДИ, УРОКИ...

Сьогодні ми в черговий раз познайомимо вас з жителькою нашого села, що зробила значний внесок у розвиток Петропавлівської Борщагівки. І хоча за її словами вона звичайна людина та нічим не відрізняється від інших мешканців Петропавлівки, її внесок все ж таки дійсно значний. Сьогодні ми познайомимо вас з Людмилою Миколаївною Павліченко, що не один рік навчала школярів нашого села.

Людмила Миколаївна Павліченко народилася у невеличкому селі на Житомирщині, на кордоні Вінницької та Житомирської областей. Її батьки були дійсно хорошими та талановитими людьми. Батько, учасник війни, після її закінчення, отримав запрошення до академії, але через те, що на війні загинув його старший брат, – вирішив повернутися додому, аби допомагати батькам.

– Загалом же, батько – одна із найскавіших сторінок мого життя, – розповідає Людмила Миколаївна. Він був особливим: пройшов 2 роки війни, перед тим тричі втік під час вивезення до Німеччини, завжди допомагав односельчанам та мав веселу та хорошу вдачу. Крім того був по-справжньому талановитим, адже окрім малювання він ще грав на трьох музичних інструментах: мандоліні, балалайці та скрипці. Але головне, мабуть, все ж таки те, що саме батько, за словами Людмили Миколаївни виховав у ній такі риси характеру як наполегливість, відповідальність та працьовитість.

Батьки завжди прагнули аби Людмила Миколаївна навчалася, адже вступ до інституту чи університету міг допомогти переїхати з села кудись у місто. Щоправда, тяга до навчання була їй притаманна і без цього. У школі вона дуже любила математику і після закінчення школи навіть вступала до Політехнічного інституту, але вийшло так, що, зрештою, Людмила Миколаївна закінчила Київський університет імені Шевченка.

З географією життя її пов'язало випадково. Вступивши на геофак аби спробувати, вона 3 роки провчилася на "заочці", адже її мати перенесла операцію та потребувала нагляду. Людмила Миколаївна завжди ставила сім'ю на перше місце, адже вона (якщо звісно правильно розставляти пріоритети) – найважливіше у житті кожного з нас.

Тож, провчившись 3 роки на "заочці", на останній курс їй все ж таки вдалося перейти на денну форму навчання.

Але географію вона по-справжньому полюбила лише коли почалась викладацька робота. Завжди викладаючи з захопленням, Людмила Миколаївна повністю віддавалась своїй роботі. І кожен, хто хоча б раз відвідав її заняття, без будь-яких сумнівів та роздумів це підтвердить. Були часи, коли вона настільки захоплювалася своєю справою, що навіть уявити собі не могла, що є хоча б одна дитина, якій географія могла б здатися нецікавою.

Та до роботи наша односельчанка ніколи не ставилася упереджено. Людмила Миколаївна Павліченко була із тих вчителів, яких всі діти вважали добрими. Адже вона завжди ставилася до дітей з розумінням. Навіть завдання давала на вибір. І це ще одна якість, за яку учні її дійсно любили.

Загалом Людмила Миколаївна дуже

розуміюча та добра людина. Вона із тих людей, до кого завжди можна звернутися з проханням допомогти чи за порадою. Дуже часто згадуючи своє дитинство, вона підкреслює тодішню людяність, що була притаманна мешканцям села де вона народилася. Особливо запам'яталося те, як люди всім селом будували житло. Всі допомагали одне-одному, роблячи це з піснями та по-справжньому чистим та хорошим настроєм.

Розповідаючи про себе, вона ні секунди не вагаючись сказала, що у житті у неї все склалося. Кохання, радість, щастя – все це у неї було. А головне те, що є любляча сім'я, яка підтримує її після смерті чоловіка – Миколи Павловича Павліченка, що до речі, у свій час також був вчителем, він викладав історію у нашій школі.

Людмила Миколаївна має дочку Тетяну та двох синів, Павла та Михайла, котрі у всьому їй допомагають. І загалом, їх родину можна ставити як приклад для наслідування, адже взаємопідтримка сьогодні – це дуже рідкісна якість, що притаманна далеко не всім.

На сьогоднішній день Людмила Миколаївна займається вишивкою, багато читає, а також робить чимало роботи по дому. Крім того у свій час вона писала вірші, перечитуючи які можна перенестись у ті часи, коли життя було чисте, романтичне. І навіть зараз, коли пройшло вже стільки років з часу як вона пішла зі школи – їй час від часу сняться сни, у яких вчителька географії шукає класи, розклад, проводить заняття. Іноді навіть тема заняття пригадується. Це ще раз підкреслює ту відданість роботі, з якою вона працювала.

Тож Людмила Миколаївна Павліченко – людина, яка дійсно зробила для мешканців нашого села чимало хорошого. Ми ж у свою чергу бажаємо їй довгого, щасливого життя та нехай сім'я завжди буде підтримувати її настільки сильно, наскільки вона любить кожного із них.

Ігор ЧЕРНИШ

ХТО Є СУЧАСНА МОЛОДЬ

Хто є сучасна молодь, чим вона живе, чим цікавиться, до чого прагне? Ось ці актуальні питання, які повинні хвилювати наше суспільство, наших політиків. У цій статті я хочу зупинитися на цих, не простих питаннях. Таким чином, які спільні риси об'єднують нашу молодь?

Головна риса, на мій погляд, є та, що більшість молодих людей хочуть мати хороший прибуток, при цьому не маючи жодної професії, ні бажання працювати. Це відбувається тому, що у сучасної молоді відсутні стимули працювати і мотивація. Чим більше часу проходить, тим складніше молодим людям знайти себе в житті, встати на ноги і досягнути успіху у кар'єрі. Можливо є сенс розглянути основні спокуси, непорозуміння і страхи, які потрібно подолати дівчатам та хлопцям, щоб знайти в суспільстві "місце під сонцем".

Ось основні, на мій погляд проблеми сучасного суспільства, які в свою чергу, мають величезний вплив на розвиток сучасної молоді в Україні.

Інформація. Отже, перша перешкода і непереможний суперник - інформація. Тепер, коли народжується дитина, її оточує масивне інформаційне поле, яке так чи інакше стає свого роду пресом, який тисне на її психологічний та соціальний розвиток. Інформація, як вода страшенним потоком, змиває на своєму шляху залишки моралі, духовності та навіть доброти. Це зброя масового знищення нового покоління. Всі її помічають, але мало хто усвідомлює силу і могутність. Ми постійно чуємо про різні продукти, послуги, факти, історії і не завжди позитивні і приємні. На всіх каналах телебачення зараз популярні різні ток-шоу, які знімають спідню білизну нації і розбирають її по ниточці. І якщо задуматися, стає страшно, що цілими днями ваша дитина є серед "насилства", "самогубства", "зради", "підлості", "бруду". Так і молоді люди, в цілому. Сучасні дівчата та хлопці досить розвинені, інтелектуальні й освічені люди, але більшість з них мають хибні погляди на історію, економіку, політику і все тому, що "інформаційне поле" диктує свої умови і нав'язує свої власні правила.

Інтернет. Телебачення, радіо та преса має більш потужного супротивника – Всесвітня мережа, Павутина, Інтернет, сміттєзвалище – це все назви "Зборів" інформації. І в деякому сенсі остання назва цілком виправдана. Ви тільки подивіться, що розміщується на теренах Мережі. Однією Вікіпедією та соціальними мережами Інтернет не обмежується. Загалом, в Інтернеті можна знайти все і не завжди корисне. І якщо ви подивитесь на молоде покоління, воно швидше за все, знає значення

слова "садизм", а ніж деталі Великої Вітчизняної війни. Звичайно, Інтернет має свої переваги, але в питаннях виховання підростаючого покоління мінує більше.

Окремо слід відзначити соціальні мережі. З одного боку, соціальні мережі-це круто. Дійсно, дуже приємно зустріти друзів, яких ти призабув, перепишуватися з колишніми однокласниками і однокурсниками, але врешті решт чим гірше реальний світ? Молоді люди годинами проводять свій час, спілкуючись в "соціалці", а чи не легше піти на вулицю і поспілкуватися реально? Так буде набагато більше відчуттів. Я можу сказати з упевненістю, що всі соціальні мережі просто віднімають у людей життя. Виглядає як наркотик, вірно? І тим не менше сучасні технології варто розглянути також як загрозу здоров'ю. Багато людей у віці від 10 до 20 років страждають від реальної психологічної залежності від різних телефонів, комп'ютерів та гаджетів. Також існує проблема поганого зору, все більше молодь страждає від ожиріння. Хоча спорт намагаються зараз популяризувати не без шкідливих звичок. Наприклад, футбол, реклама якого не обходиться без пива або, ще гірше, горілки.

Політика. Поки держава не почне піклуватися про своїх громадян, люди ніколи не будуть працювати на цю країну з повною віддачею. Тема політики є хвора і неприємна, але вона повинна бути висвітлена, тому що щиро шкода, коли дивишся, як "мозги" нації виїзжають за кордон, або гірше того спиваються від постійних невдач через самозакоханість чиновників.

Сім'я, шлюб, відносини між людьми. Одна з найбільших проблем для сьогоденної молоді - це створення сім'ї. Інститут шлюбу, на жаль, все ще знаходиться в занепаді. І замість того, щоб популяризувати красу відносин, навчити молодь відповідальності, показати позитивні сторони сімейного життя – рекламуються засоби контрацепції. Дійсно про таку страшну хворобу, як СНІД, ми повинні писати і кричати, але хіба не краще навчити молодих жінок і чоловіків гармонійним відносинам, чесності і вибірковості? Як щодо вагітності? Виходить, що засоби масової інформації говорять: "спати зі всіма підряд, є презерватив, він захищає від захворювань і вагітності". Звідси ми маємо покинутих дітей, ранню вагітність і багато зламаних життів.

Не можна обійти тему алкоголізму та наркоманії. Ця проблема перетворилася в бич нашого часу. І, що говорити про ставлення дорослих до молодих, якщо підлітки вживають наркотики та алкоголь і гинуть при цьому масово, а старші продають їх і прикривають тих, хто продає їх. Вижити молоді в такому колі спокуси не реально. Такий стан речей можна вилікувати виключно працею.

Повертаючись до молодих сімей, хочеться додати, що коли двоє молодих людей готові створити сім'ю, і мають бажання це зробити, з'являється ще одна проблема - відсутність коштів. Хтось скаже, що це нісенітниця, є мама з татом і вони допоможуть. Всі забувають, що підтримка сім'ї - це справа

двох. Але в нашій країні склалася така ситуація, що старше покоління сильно опікується молодими сім'ями, що також несприятливо. А житлові умови? Державні програми практично відсутні, а заробити на квартиру практично нереально.

А що робити, який вихід? Треба від них позбавлятися або взагалі їх не мати. На сьогоднішній день молоді потрібен розвиток своїх особистих і моральних якостей. Читайте книжки або слухайте їх, вони приносять масу натхнення, займаються спортом, більше часу проводять на природі в колі друзів, а не в соціальних мережах. Ставте перед собою цілі як матеріальні так і духовні і всіма силами старайтеся їх досягнути. Візьміть аркуш паперу і запишіть на ньому всі ваші бажання і розмістіть його так, щоб кожен день бачити. Головне - завжди вірте в себе і у вас обов'язково все вийде!

Наталія ГОЛОВАНЬ,
депутат Петропавлівсько-Борщагівської сільської ради

ЯК ЦІКАВО ПРОВЕСТИ СВЯТА ?

Після важкого робочого тижня майбутнім вихідним радієш як дитина. Тому що це час, коли можна розслабитися і дозволити собі робити те, що заманеться. Однак не потрібно перетворювати вікенд у свято живота та біля телевізора, є багато варіантів відпочинку, який не тільки дозволить відволіктися від повсякденних проблем, але і подарує масу нових вражень. Тож, як провести вікенд?

1.Згадайте про книгу, за яку весь час беретеся, але ніяк не можете прочитати. І вирушайте в книжковий магазин, а ще краще - в читальний зал бібліотеки. Тиша і особлива атмосфера дозволять вам повністю зануритися в світ героїв, зрозуміти зміст твору, та й відчуття, що ви знову стали студентом, поверне вас на багато років назад. І тоді всі робочі проблеми здадуться вам дрібними і безтурботними.

2.Якщо не любите читати, сходіть з коханою людиною в кіно. Тільки обов'язково на самі останні ряди, «для поцілунків». Впевнені, після такого сеансу ви станете завсідником кінотеатрів.

3.Активним людям підійде екскурсійна поїздка в інше місто. Уявіть, як цікаво побувати в старовинному історичному місті, подивитися пам'ятники культури і пам'ятки, сходити в музей або на виставку, відчуття духу тієї епохи. Але навіть якщо ви підете в сучасний мегаполіс, повірте, там нудьгувати теж не доведеться. А може бути, новинки інфраструктури і вам подарують натхнення.

4.Любителям активного спорту підійдуть кінні або велотури, сплати по річці, а взимку - катання з гори в зорбі. Покличте з собою друзів, це допоможе ще більше зблизитися та й поділитися емоціями буде з ким.

5.Стати першовідкривачем, кожні вихідні присвячуючи новим заняттям: сходіть на справжню чайну церемонію, відвідайте майстер-класи або хобі-курси. А може бути, разом з другою половинкою почнете ходити в басейн або грати в бадмінтон. У будь-якому випадку найголовніше - не сидіти вдома.

6.Влаштуйте пікнік для друзів.

Цікаві факти?!...

Українська молодь залежна від віртуального спілкування. Про це говорять результати дослідження, проведеного Інститутом Горшеніна - аналітико-дослідним центром, що вивчає суспільні й політичні процеси в Україні та світі.

Опитування показало, що 72,3% молодих жителів України не може жити без

Інтернету, а 80,2% - без мобільного телефону. Тільки 25,9% заявили, що змогли б нормально існувати без віртуального світу. Майже половина молоді дуже залежна від віртуального спілкування в соціальних мережах.

Що стосується інших видів проведення вільного часу, то 70,2% представників української молоді воліють зустрічатися з друзями, 42,6% грає в комп'ютерні ігри, 36,7% гуляють на вулиці, дещо більше 30% займаються спортом.

16 правил для прориву у житті

1. Не дивіться телевізор. Не витрачайте час, який можна провести результативно.
2. Є такий принцип, як «Рухатися далі, незважаючи ні на що». Спробуйте, можливо, допоможе.
3. Прийшла в голову ідея? Запишіть.
4. Запізнюєтеся? Знайдіть спосіб попередити про це.
5. Не смійтеся над чужими мріями.
6. Не повертайтеся до людей, які вас зрадили. Вони не змінюються.
7. Проводьте з батьками більше часу - момент, коли їх не стане, завжди настає несподівано.
8. Ввічливість підкорює міста. Користуйтеся нею частіше.
9. Умійте визнавати свої помилки.
10. Відмовтеся від звички весь час скаржитися. Нікого не цікавлять чужі проблеми.
11. Не поширюйте плітки.
12. У будь-яких ситуаціях корисно пам'ятати, що "і це пройде".
13. Навіть при серйозній сварці не намагайтеся зачепити людину за живе ... Ви помиритесь (швидше за все), а слова запам'ятаються надовго ...
14. Говоріть правду.
15. На початку дня робіть найважчу і найнеприємнішу справу.
16. Ніхто нікому нічого не винен. Забудьте слово "повинен". Викиньте його з активного лексику. Інакше дійсно зав'яжете в боргах, та не тільки матеріальних, а ще й моральних.

ХРЕСТ НА ХРАМІ ВЕЛИКОМУЧЕНИКА ВІТАЛІЯ УСТАНОВЛЕНО

Початок на 1 стор.

В урочистостях взяв участь член виконкому І.І.Болоніхін

Київської Митрополії професор, протоієрей, благочинний храмів міста Києва, настоятель Свято-Іллінського храму Віталій Косовський. В його житті це вже другий побудований храм.

— Високоповажний отче Віталій, — звернулася до настоятеля нового храму Любов Миколаївна Коваленко, секретар сільської ради, — дозвольте мені від імені депутатського корпусу, від імені сільського голови та від себе особисто привітати вас зі знаменною подією та подякувати за ту справу, яку ви робите. Прийміть доземний уклін за вашу світлу працю і нехай передзвін церковних дзвонів наповнює благодаттю душі наших

мешканців.

Даний храм освячений на честь Святого Віталія. З християнської історії відомо, що Святий Віталій прибув до міста Олександрія у часи святих Іоанна Милостивого і Патріарха Олександрійського. Раніше святий Віталій був ченцем монастиря Серіда.

У віці 60 років преподобний Віталій вирішив зробити незвичайний подвиг - він записав до себе всіх блудниць, які були на той момент в Олександрії. Коли вони всі зібралися, святий став молитися про них. Преподобний Віталій своєю працею заробляв 12 мідних монет на день. Після роботи він купував собі один боб, який з'їдав до заходу сонця. Решту грошей він віддавав одній з блудниць. Він ска-

Пам'ятну свічку ставить секретар сільради Л.М.Коваленко

з а в
їй: «Благодарю тебе, за ці гроші збережи себе в чистоті цю ніч, не гріши ні з ким». Зачинившись у кімнаті, старець молився. Завдяки молитвам святого Віталія багато блудниць було врятовано. Деякі пішли в монастир, інші вдало вийшли заміж, або стали заробляти собі на життя чесною працею.

Відкриття нового храму — це завжди значна світла подія. Тому приємно, що саме такими подіями увінчане наше сьогоднішнє.

Інф. "Трибуни"

Мистецтво

ДИТЯЧЕ ЄВРОБАЧЕННЯ З ІВАННОЮ ОРЛЮК

Дитячий пісенний конкурс Євробачення 2013 — одинадцятий щорічний міжнародний пісенний конкурс. Цього року він проходить на території України, як результат минулорічної перемоги українки Анастасії Петрик, що перемогла з піснею «Небо» в столиці Нідерландів Амстердамі.

8 червня в Національній телекомпанії України відбувся півфінал національного відбору Дитячого пісенного конкурсу "Євробачення-2013".

Участь у конкурсі взяли 53 виконавці і колективи з різних куточків України. Їх усіх об'єднала одна мрія - вихід у фінал національного відбору міжнародного пісенного конкурсу.

Шанс поборотися за право представляти Україну на міжнародному конкурсі отримала двадцятка кращих дитячих голосів самої співочої нації. Приємним є те, що до 20 найкращих увійшла Іванна Орлюк, жителька села Петропавлівська Борщагівка, учениця 9 класу Петропавлівсько-Борщагівської школи. На сцені конкурсу Іванка заспівала авторську пісню "Чекаю".

Кращих серед більш ніж півсотні учасників визначало професійне журі, до складу якого увійшли: музичний продюсер Першого Національного Владислав Багінський (голова журі); начальник управління закордонного співробітництва НТКУ Вікторія Романова; композитор, оранжувальник і музичний продюсер Михайло Некрасов; співачка, телеведуча, народна артистка України Алла Попова; музичний продюсер Олена Мозгова.

Зараз Іванну чекають напружені будні та велика кількість репетицій. З 15 липня фіналісти удосконалюють пісенну майстерність у дитячому центрі «Артек». У цьому їм допомагатимуть професійні педагоги з вокалу, хореографії та акторської майстерності.

2 серпня 2013 року відбудеться фінальний концерт-конкурс, у якому 20 фіналістів виконають свої конкурсні пісні. Саме у фіналі за результатами змішаного голосування буде визначено пісню і переможця.

А кому саме пощастить представляти Україну у Києві 30 листопада 2013 року на Дитячому пісенному конкурсі "Євробачення-2013", стане відомо 2 серпня в прямому ефірі Першого Національного!

Це літо подарувало Іванці багато яскравих вражень та емоцій.

Саме своїми емоціями від участі в проєкті Іванна поділилася з нашими читачами:

— Це дуже важливий для мене досвід, тому що я завжди прагну йти вперед і робити щось нове і не зупинятися на досягнутому. Що до конкурсу, то мені дуже сподобалася атмосфера та напруження конкурсу. У мене з'явилося багато нових, хороших друзів. Я отримала нові враження та досвід ведення такого масштабного дійства. Дитяче Євробачення - це чудовий шанс відкрити свої таланти, лідерські якості.

Я вірю в перемогу! І дуже сподіваюся на підтримку жителів Петропавлівської Борщагівки.

Ми вітаємо Іванну з участю в конкурсі та вболіваймо всією громадою!

Інф. "Трибуни"

ДЕВ'ЯТИЙ КЛАС: ПІТИ ЧИ ЗАЛИШИТИСЬ?

**Класні керівники
Т.П.Пономаренко та Л.М.Мельник**

Саме таке запитання стало актуальним в кінці навчального року для учнів 9-х класів Петропавлівсько-Борщагівської школи. Скільки людей – стільки і думок. Однозначної відповіді на це питання не існує. Одних приваблює перспектива закінчити школу, «пірнути» у ВУЗ і тим самим відстрочити дорослішання. Інших вабить доросле життя за межами середнього навчального закладу. Вони розуміють: те, що вони йдуть зі стін школи після 9-го класу, робить їх відповідальними за свою подальшу долю. Багато

дев'ятикласників зараз стоять перед вибором.

Але як розібратися в цьому питанні? Одні залишаються в школі, тому що добре навчаються і батьки не мислять для них іншого шляху, окрім як вступити після школи до ВУЗу. Тому вони закінчують 11 класів, використовуючи два роки навчання щоб визначитися з майбутньою професією, подорослішати та підготуватися до майбутнього дорослого життя. Інші – за інерцією вчать далі, відтягуючи момент, коли треба буде вступати в доросле життя і самому за себе відповідати. За спостереженнями шкільних психологів, 10-й клас залишають, як правило, дві групи учнів. Перша – це ті, які зовсім не хочуть або не можуть навчатися, отримуючи низькі оцінки. Друга група – це учні, які вже визначилися зі своєю майбутньою спеціальністю і прагнуть отримати початкову професійну освіту в коледжі або ліцеї перед вступом до ВУЗу, не втрачаючи часу. На думку психологів краще не поспішати покидати школу, тому що це те місце, де до учнів ставляться по-батьківськи турботливо, багато чого прощають. У подальшому життєвому шляху такого можна більше не зустріти. За два «зайвих» шкільних роки дорослий світ нікуди не втече, і вже краще зіткнутися з ним, коли хоч трішки подорослішаєш.

Так чи інакше, кожному з них потрібно зробити свій можливо перший важливий вибір самостійно.

Червень зібрав їх усіх востаннє разом на своєму випускному вечорі. Саме тут вони пригадали прожиті роки навчання, подякували своїм вчителям за турботу та науку. Особливо, класним керівникам Т.П.Пономаренко та Л.М.Мельник та першим вчителям Л.М.Мазур та Т.О.Громадській. У своїй вітальній промові директор школи М.О.Татуревич привітав учнів із подоланням нової шаблони їх

шкільного життя, вручив свідоцтва а також відзначив активних учнів цих класів, які є гордістю школи. Серед них Вадим

**Слово має перша вчителька
Л.З.Мазур**

Калмиков, Євгеній Петренко, Валентин Плітчук, Христина Мазур, Альона Мартинюк, Анастасія Матвієнко.

А потім для випускників прозвучав шкільний вальс, що став для деякого останньою мелодією шкільного життя. У добру путь випускники!

**Ольга ЗАЙКА
Фото Катерини ПОНОМАРЕНКО**

Зустріч випускників

У РАДОСТІ КРИЛА МІЦНІЮТЬ ЗАВЖДИ

**Квіти визнання –
подарунок випускників першій
вчительці О.А.Гладченко**

На початку літа все частіше випускники минулих років приходять до рідної школи, щоб не тільки пригадати час навчання, а й своїх вчителів, хто виховав у них свідоме ставлення до життя, створив світогляд й шанобливе ставлення до Альма-Матер, до педагогів навчального закладу.

Саме про це в середині червня й говорили випускники Петропавлівсько-Борщагівської школи 1998 року під час чергової ювілейної зустрічі. І хоч минуло 15 років, у колишніх учнів назавжди лишилися в пам'яті не тільки найцікавіші епізоди шкільного життя, а й ті щоденні приємні зустрічі не

тільки з товаришами і друзями, а й любими вчителями.

Про педагогів випускники 1998 року говорили з великою шаною і повагою. Серед любимох вчителів – Ольга Ананіївна Гладченко, Ніна Кузьмівна Захаренко, класні керівники: Тамара Степанівна Комарова та Катерина Григорівна Зварич.

Варто відзначити, що всі учні цього випуску вже досягли певного успіху у житті. Серед них Сергій Самченко – депутат нашої сільської ради, землепорядник сільської ради Дмитро Бузівський. Активними є Ірина Плаван, Іван Зорук, Олена Проценко. Саме Олена Проценко та Дмитро Бузівський стали організаторами даної зустрічі.

– Учні цього випуску, – розповіла нашому кореспонденту О.А.Гладченко, – нині самодостатні й серйозні люди. Більшість з них мають сім'ї, працюють. Але найбільше хотіла б відзначити: це були дружні класи, цікаві і змістовні. І тепер вони такі...

Отже, великою була радість зустрічі випускників 1998 року. Вона засвідчила те, що школу, вчителів шанують учні. І це – окрилює усіх.

Михайло ГРИЩЕНКО

Зустріч через 15 років: одинадцятикласники з Т.С.Комаровою і О.А.Гладченко

ДВІ ПЕРЕМОГИ “ЧАЙКИ”

Танок по-футбольному

Нарешті прийшов час провести підсумки після двох останніх матчів нашої першої команди - "Чайки". Перш за все декілька слів про передостанній матч чайківців, що проходив вдома, на "Козак-Арені". Петропавлівці приймали гостей з Богуслава, команду під назвою "Росичі". Матчі нашої першої команди традиційно збирають немало глядачів, адже гра чайківців є дійсно захоплюючою та видовищною. Цей матч не був тому виключенням, а навпаки став справжнім підтвердженням.

Одна з перших атак господарів привела до насправді красивого голу. Перш за все, слід відзначити комбінацію, адже вона також придала голу певного колориту. Захисники

швидко перевели м'яч у центр поля, звідки його було спрямовано на правий фланг, а вже звідти Роман Баранович зробив точну навісну передачу, яку майстерним ударом головою у падінні замкнув капітан команди - Василь Бляхарський. Саме так і було відкрито рахунок вже на самому початку матчу (1:0). Після цього чайківці мали ще чимало моментів, аби рахунок подвоїти чи навіть потроїти, але забити вдруге їм так і не вдалося. Тож "Чайка" хоча і здобула перемогу з мінімальною перевагою 1:0 - ця перемога була все ж таки впевненою.

Останній же матч чайківці грали на виїзді у м. Яготині, проти місцевої команди. Яготин розташувався у другій половині турнірної таблиці, а точніше кажучи на її "дні", тож петропавлівці їхали лише перемагати. І, власне кажучи, це їм вдалося сповна. Адже вони розгромили "Яготин" з рахунком 0:7. Тож після двох впевнених перемог, а особливо після розгромної перемоги у останньому матчі ми можемо сподіватись на повторення минулорічного результату, чи навіть більше. Тож в черговий раз бажаємо удачі та побільше перемог команді, що представляє Петропавлівку на обласному рівні.

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ					15.06.2013
#	І	В	М	О	
1. КОЛОС	11	10	25-4	30	
2. ЧАЙКА	12	9	28-7	28	
3. ФК БУЧА	11	9	24-10	28	
4. ХІЛД-ЛЮБОМИР	11	8	17-9	25	
5. ФК ПУТРІВКА	11	7	27-14	23	
6. ДІНАЗ	11	7	22-14	23	
7. РУБІН	10	6	15-9	18	
8. ФК БРОВАРИ	11	4	21-15	14	
9. РОСИЧІ	11	3	12-16	11	
10. ФК ЯГОТИН	11	3	13-21	9	
11. ФАВОРИТ	9	3	9-17	9	
12. ФК ВОЛОДАРКА	11	2	20-23	8	
13. ДИНАМО	11	2	8-26	7	
14. РВУФК	12	2	10-26	6	
15. АРСЕНАЛ-2	10	0	2-42	0	

15-го червня, у суботу, місцева команда "Чайка-2" грала проти наших сусідів - Софіївської Борщагівки у рамках 8-го туру чемпіонату Києво-Святошинського району. Матч зібрав чимало глядачів, адже так звані Борщагівські дербі завжди викликають чималий ажіотаж. А для гравців – це завжди подвійна мотивація. Вигравати хочеться завжди, але проти команди з Софіївської Борщагівки - цього хочеться вдвічі більше. Крім того, вони є також одними з головних суперників у турнірній таблиці.

Матч розпочався об 11 годині ранку. Петропавлівці мали певні кадрові проблеми, тому основний склад був дещо змінений порівняно з минулими матчами. Але це суттєво не вплинуло на якість гри, адже і Сергій Томачук і Микола Котенок показали хорошу гру. Перший у свою чергу провів на полі зовсім мало часу і після силової боротьби з нападником Софіївської Борщагівки, Сергієм зазнав серйозної травми. Тож ми всі висловлюємо своє співчуття та бажаємо швидшого

одужання.

Стосовно самої гри. Команда з Софіївки володіла ініціативою лише перші 10-15 хвилин матчу. Саме у цей відрізок матчу вони мали найбільше моментів для того, щоб відкрити рахунок у цьому матчі. Та після помилок у захисті чайківців "брудну" роботу виконували капітан команди Сергій Кримаренко та голкіпер Денис Кодебський. Саме вони неодноразово рятували команду від пропущеного голу.

Гравці атаки також грали досить впевнено, але без потрібної гостроти. І хоча вони мали кілька моментів, надійно грав захист софіївки. Перелом же стався десь у середині першого тайму, коли зі штрафного забив Євген Солонина. Метрів з 20-ти він сильно пробив у ближній кут та не лишив жодного шансу голкіперу, відкривши тим самим рахунок (0:1). Після голу чайківці мали ще чимало моментів для того, аби подвоїти рахунок. Але вдалося це їм лише у другому таймі. У організації другого голу брав участь виключно Анатолій Майданович, який сам пройшов 3-х захисників та завдав удару по воротам. М'яч летів прямо у голкіпера, але удар був настільки сильним, що впоратись він із ним не зміг. Тож чайківці збільшили перевагу у середині другого тайму та повністю контролювали гру остаток матчу. Гравці Софіївської Борщагівки також мали шанс відіграти бодай один м'яч, адже вони пробивали одинадцятиметровий. Та гравець, що завдавав удару, пробив повз ворота і рахунок так і лишився (0:2) на користь петропавлівців.

Тож чергова перемога "Чайки-2" вивела їх на одноосібне третє місце з 14-ма очками в активі. Ми ж бажаємо їм продовжувати у тому ж дусі.

Ігор ЧЕРНИШ

Автораллі

РАЛІ “ПЕКІН-ПАРИЖ” НА ЧАЙЦІ

Association, яка спеціалізується на аналогічних проєктах по всьому світу. У 2013 році воно відбувається вп'яте.

Автопробіг The 5th Peking to Paris Motor Challenge 2013 проходить за маршрутом: Китай – Монголія – Росія – Україна – Словаччина – Австрія – Швейцарія – Франція.

За 33 дні загальний пробіг складе 12247 кілометрів (7610 миль). Старт з Пекіна розпочався 28 травня. Фініш відбудеться 29 червня в Парижі.

19 червня учасники ралі перетнули кордон України на митному переході “Гоптівка” між Білгородом і Харковом у супроводі волонтерів-байкерів та розташували на ночівлю в Харкові. Вранці 20 червня відбувся урочистий старт на площі Свободи в бік Києва.

Ралі Пекін-Париж відведений на днювання. 20 і 21 червня машини ремонтувалися, а екіпажі – відпочивали і милувалися красотою України на території нашого села. Для учасників пробігу була підготовлена екскурсійна та культурна програма.

Урочистий старт з Києва у бік Львова відбувся 22 червня. До вечора команди прибули на ночівлю в старовинне місто на заході України. А вже вранці 23 червня відбули у бік україно-словацького кордону.

Почесний обов'язок приймати учасників пробігу в Україні випав Автомобільній Федерації України (ФАУ). На місцях зустріч забезпечували: Союз Автоклубів (Харків), Автомобільний клуб Харкова, автоклуб “Каретний двір” (Київ), автоклуб “Нова-Моторс” (Київ), авто-фан-клуб “ЗАЗ-КОЗАК” (Львів).

Інф. ”Трибуни”.

ЖОРСТКА ГРА ЗІ СТАРОЮ БОЯРКОЮ

"Чайка-2" провела свій черговий матч у рамках чемпіонату Києво-Святошинського району. Цього разу вони зустрічалася з черговими суперниками з Боярки, командою "Стара Боярка", що напередодні цього матчу наступала на п'яти петропавлівцям та посідала з 12-ма очками четверту сходинку у турнірній таблиці. Петропавлівці мали перемагати, але суперник цього разу був по-справжньому настроєний на перемогу. Про це свідчила перш за все жорстка гра, яку показали гості вже з перших хвилин матчу.

Матч розпочався з насиченої гри у центрі поля. Чайківці традиційно мали проблеми зі складом. Цього разу матч пропускали: капітан команди - Сергій Кримаренко, що отримав травму у останньому матчі та Олександр Ситник. Це дійсно вплинуло на якість гри команди. І хоча суттєвих проблем у захисті помітно не було, довгих діагоналей від капітана все ж таки не вистачало. Та і Олександр Ситник, що зазвичай вигравав усю верхову боротьбу у центрі поля, у цьому матчі був потрібен як ніколи.

захист грав надійно. Та гол чайківці все ж таки пропустили. Сталося це приблизно на 30-й хвилині зустрічі. І найбільш прикро те, що саме тоді ніхто навіть подумати не міг, що саме зараз петропавлівці пропустять. Після подачі кутового гравця, що виконував стандарт, викрутив м'яч у ворота і голкіпер "Чайки-2" не впорався з м'ячем. Саме так рахунок і було відкрито 0:1. Але чайківці швидко зібрались з силами. В одній з перших атак після пропущеного голу Євген Солонина, що був мабуть найактивнішим гравцем у стані господарів, - заробив право на одинадцятиметровий удар. До позначки підійшов Ростислав Басараба та пробив точно у лівий від голкіпера кут. І хоча останній вгадав кут та навіть дотягнувся до м'яча, той у свою чергу все ж таки опинився у сітці. Тож рахунок було зрівняно ще до перерви 1:1.

У другому таймі чайківці дещо додали в атаці. Їх атаки стали дещо гострішими і вони навіть мали кілька насправді небезпечних моментів. Моментів, які могли привести до забитого голу та вивести їх вперед. Та все сталося з точністю навпаки. І знову ж таки гол було пропущено здавалось би з нічого. Звичайний штрафний удар. Досить невдалий удар, але голкіпер з ним не впорався. Тож гості вийшли вперед (1:2). І саме цей рахунок і став остаточним. Тож "Чайка-2" після цього матчу спустилася як мінімум на одну сходинку у турнірній таблиці.

Ігор ЧЕРНИШ

ВІТАЄМО З ЮВІЛЕЄМ!

ШАНОВНА ЛЮДМИЛА МИКОЛАЇВНА ШПАЧЕНКО!

Бажаємо міцного здоров'я, якого не купиш, родинного тепла, яке нічим не заміниш, шани людської, яку не кожен може заслужити, затишку у хаті, який щодня нас до себе манить. Живи щасливо і бадьоро, не знаючи горя.

Хай теплота твоя, любов і ласка родини допомагають в дружбі жити.

З великою любов'ю твої колеги, друзі

**Гладченко Ольга Ананіївна
Шелудько Галина Григорівна
Комарова Тамара Степанівна**

ВИКОНКОМ СІЛЬСЬКОЇ РАДИ

У літню пору, коли наливається колос пшениці, цвітуть багряні маки та синьоокі волошки, відзначає свято свого народження

**Тетяна Михайлівна
Тимошук-Фіалковська – вчитель
Петропавлівсько-Борщівської школи**

Тож, бажаємо їй
Незабутніх вражень, щасливих подій,
Здійснення задумів, втілення мрій!
Хай прекрасним цвітом шлях життя ряс-
ніє,

Справджуються завжди заповітні мрії.
Хай палають в серці почуття високі,
А доля дарує повні щастям роки.

**Колеги, колектив хору "Барви"
Виконком сільської ради**

Милосердя

ДОЛЯ ХЛОПЦЯ ПОТРЕБУЄ ВАШОЇ УЧАСТІ

Мама Валерія Швеця – Наталія дякує всім, хто допоміг їх родині в лікуванні важкого недугу сина. Завдяки зусиллям медиків та коштам, перерахованим небайдужими людьми, вірус, який поставив під загрозу життя хлопця, був поборений. Та, щоб повернутися Валерію до звичайного життя, необхідна тривала та коштовна реабілітація.

Тож прохання до всіх, хто може допомогти, – не лишайтесь осторонь біди Валерія Швеця, бо доля хлопця й досі потребує вашої допомоги.

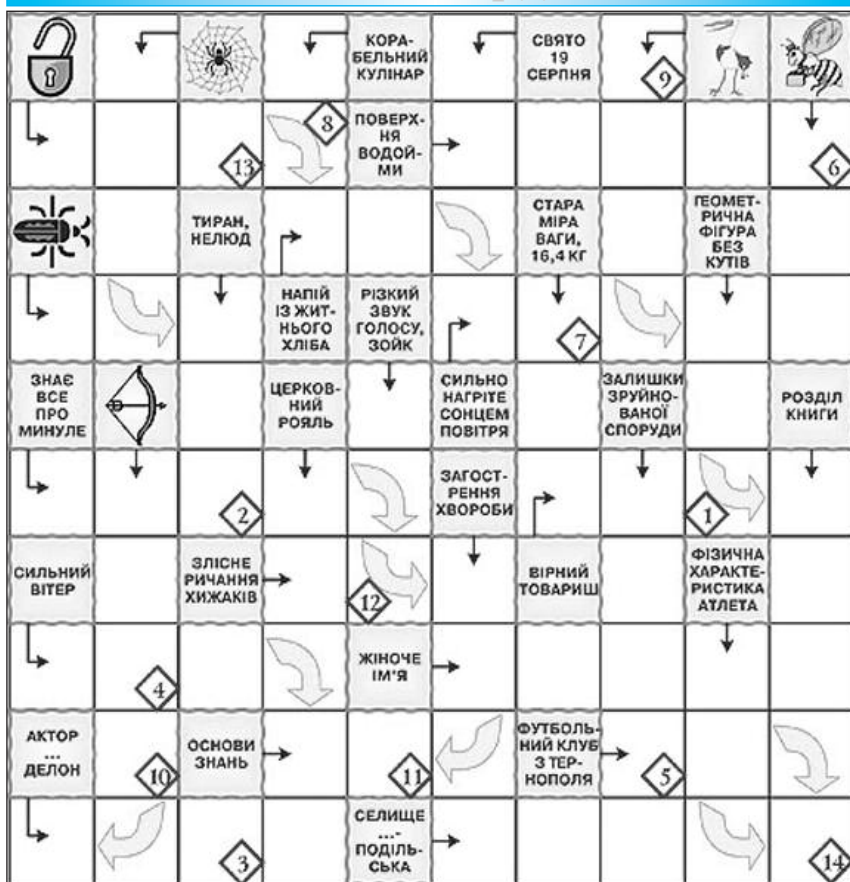
Реквізити для переказу коштів: Р/р: 37396983004, МФО 322669 в «Ощадбанку», КОД 09322277, Скляр Наталії Василівні.

Призначення платежу: благодійний внесок на рахунок № 4048

Отримувач: ТВБВ № 10026/0845, Тел.: (050) 859-96-80

Завчасно дякуємо за розуміння та допомогу.

Сканворд

УДАРІТЬ ДЗВІН — БЛАГА ЗВІСТКА

На п'ятдесятний день після Великодня, обов'язково в неділю, святкується Трійця. Нагадаємо: свята Трійця — це Бог-отець, Бог-син і Святий Дух.

Ісус Христос цього дня багато років тому вознісся на небо. Раніше на Вознесіння повсюдно пекли так звані «драбинки» — своєрідний символ сходження Сина Божого на небо. Християнські перекази тісно переплелися з народними традиціями святкувати початок літа, що сягають глибини віків.

У день Трійці дівчата зазвичай ворожать на здоров'я та тривалість життя своїх рідних. Ворожіння має відбуватися так: під час розвивання вінків перевіряли, наскільки добре він зберігся. Дівчата загадували під час завивання вінка, на кого він завивається, і тому тепер можна чітко побачити віщування долі. Зів'ялі вінки кидають у воду та слідкують, як вони поводитимуться: якщо потонуть — дуже поганий знак, а якщо попливуть — усе буде на добре.

Ключальна неділя — це неділя Зеленого тижня, п'ятдесятний день після Великодня, тому цей день ще називається П'ятидесятницею. За старих часів люди зустрічали цей день дуже врочисто. Зранку господині поралися в господі, готували святкове застілля. Зробивши господарські справи, люди вбиралися у святковий одяг, сідали в

хаті й чекали, поки вдарять церковні дзвони. Ударить дзвін — блага звістка. Тоді всі побожно хрестяться й ідуть до церкви. Кожна дівчина відповідно до святкового звичаю несла в руках свіжі квіти. Ідучи до церкви, люди радо вітають одне одного зі святою неділею. Після служби Божої за старих часів відбувався хресний хід до криниць, щоб освятити їх, окропивши їх свяченою водою.

У деяких місцевостях освячували таким самим чином і оселі, і господарські будівлі — для захисту від русалок, які цими днями жвавішають і роблять людям шкоду.

Вважається, що протягом Зеленого тижня слід залишати на деревах полотно — русалкам на сорочки. Існує повір'я, що русалки можуть насититися запахом свіжоспеченого хліба. Протягом русалчиного тижня треба ретельно дотримуватися народних «заходів безпеки»: у жодному разі не купатися у водоймах, бо русалки можуть потягти за собою. Тільки справжні відьми можуть дозволити собі

таке задоволення й нічого не боятися. Забороняється кидати шкаралупи з яєць: якщо вони потраплять у воду, русалки стануть сильнішими й іще більше шкоди зроблять.

Після церковних урочистостей молодь збирається разом і починає розваги: пісні, жарты, хороводи. Свято триває до пізньої ночі.

РОБОТИ В ЛИПНІ В САДУ ТА НА ГОРОДІ

Липень — «маківка літа». Це жарка пора літа. У цьому місяці продовжується активне зростання рослин, дерев, зав'язуються плоди. Тому головна робота — сприяти цим процесам і продовжувати активний догляд за садово-городніми культурами на своєму городі.

Роботи в саду

У липні на плодівих деревах і кущах дозрівають плоди, ростуть нові гілочки. У цей час рослини потребують багато вологи і підживлення, тому в залежності від погоди поливають. Під гілки з великою кількістю плодів потрібно поставити підпірки, щоб вони не зламалися.

Особливу увагу приділіть боротьбі зі шкідниками. Молоді гілочки з ніжним листям для них є ласощами, особливо активна тля. Тому дуже важливо своєчасно обробити пагони препаратами, знищити молоді бур'яни, на які тля «переселяється» після огрубіння листків на деревах та кущах. Саме там виростає нове покоління шкідників. Для боротьби з білокрилкою, павутинним кліщем, совкою і різними видами тлі використовуються нехімічні — органічні біопрепарати: на 10 л води 150 мл бітобаксциліну і 60 мл актофіту або 300—400 г попелу на 10 л теплої води, дати настоятися протягом доби і додати мило або мильний розчин, процідити, обприскати.

Кущі смородини і агрусу підживлюють розчином органіки з додаванням попелу.

Роботи на городі

Більшість овочів у липні дають урожай. На землі продовжують полоти, поливають і удобрюють, збирають урожай ранніх овочів (кольрабі, ранньої білокачанної і цвітної капусти). Поливати потрібно теплою водою, ввечері або рано вранці, до глибини 15—20.

Особливу увагу приділити томатам, огіркам, солодкому перцю. Можна 2—3 рази на місяць підживити їх розчинами органічних добрив з додаванням попелу (100 г на відро води). Перці, баклажани при недостатній кількості води скидають бутони і зав'язь. Помідори також більше потребують вологи в період плодоношення.

Їх поливають в жару двічі на тиждень, виливаючи по 10 л води на 1 кв. м. У прохолодну

погоду не поливають. У

томатів обрізають нижні листочки, тобто пасинкують до верхівки, як тільки на ньому починають червоніти плоди. В кінці місяця верхівки щеплюють, щоб стимулювати швидше зав'язування і визрівання помідорів. Для боротьби з фітофторозом проводять профілактичні обприскування у відповідності з інструкцією інсектициду і фунгіциду або бордоської рідини. Використовуються органічні препарати без хімії — на 10 л

води 100 мл планриз, 100 мл триходерміну і 100 мл пентафагу. Обприскувати потрібно кожні 15—20 днів на відстані 50—60 см від верхівки куща.

У гарбуза формують довжину рослини, залишаючи по 3—4 плоди. Бокові пагони знищують з плодами, укорочують, залишаючи на них біля плоду 3—4 листки. Гарбузи часто поливають і підживлюють.

Різні культури потребують поливання в різні періоди вегетації. Картоплю часто поливають в період цвітіння, капусту під час формування качана, буряк і моркву — в період росту коренеплодів. Цибуля і часник, наприклад, потребують сухого ґрунту в період зав'язування головок.

Шанувальники зимової редьки висівають її тільки в липні, бо це рослина короткого світлового дня.

З появою шкідників використовувати хімічні речовини захисту можна тільки за 30—40 днів до збору урожаю, а краще органіку.

ГАЗЕТУ НАБРАНО І ЗВЕРСТАНО НА КОМП'ЮТЕРНОМУ КОМПЛЕКСІ «МЕДІАСВІТ»

Трибуна Петропавлівської Борщівки

Свідцтво про державну реєстрацію Кі 909 від 27.10.2005.

Тираж 3000 примірників.

Редакція не завжди погоджується з авторами публікацій та залишає за собою право редагувати надіслані матеріали.

За зміст реклами відповідальність несе рекламодавець.

Редакція не листується з читачами, не веде дискусії на сторінках газети.

Головний редактор

Михайло ГРИЩЕНКО

Верстка Павла ГРИЩЕНКА

Адреса редакції:

Київська область

Києво-Святошинський район,

с.Петропавлівська Борщівка,

вул. Шкільна, 27а.

Телефони: 7-90-039(сілрада), 406-57-43;

E-mail: mediadruk@mail.ru